

V

НА БУЛЕВАРДА — слънце и зеленина,
окжпана отъ дъждъ, отъ слънцето погалена.
Високо грѣй бездънна синина,
отдето пиятъ ведъръ дъхъ кварталитѣ . . .

Вървя. Дълбоко дишамъ. А край менъ
минаватъ съ твърди крачки хората. —
Приятели, да бждатъ въ тоя майски день
сърдцата ви като широкото небе разтворени!

Азъ знамъ: дълбоко ранитѣ болятъ,
трудътъ е радостта обрулилъ,
но днесъ дори и плочитѣ цвѣтятъ
по тия свѣтли разлюляни улици!

На София въ бетоннитѣ гърди
дълбоко бие пролѣтътъ просторна,
и слънцето, срѣдъ кжсове отъ димъ,
надвесва огнената глава отгоре.

И София потръпва, диша, зеленѣе,
минаватъ съ твърди крачки хората. —
Приятели, да бждатъ въ тоя майски день
душитѣ ви като широкото небе разтворени!